Rodericus <Sancius de Arevalo> : Speculum vitae humanae
[Köln: Ulrich Zell], [ca. 1470] Seite 367

simplicit͛ est p̄eligēda Ex quib⁹ apte mōstrat͛
q̄uo intelligēde sūt racões adducte ꝓ pte illo
rū· qui putāt statū clericoꝝ inferiorū· ab epō
perfectiorē esse statui religionis·

Capitulū vicesimūqn̄tū de exellentia et
laudib; vite monastice· ⁊ religiose· ⁊ de
pluribꝫ causis propter quas preeligen
da sit q̄ꝫ alius viuendi modus·

Monasticā religiosāq; vitā; preconijs
laudibusq; efferre: nō puto aliud fo
re: q̄ꝫ lucē ipsā facib⁹ adiuuare· Habꝫ
enim hoc vite gen⁹ ea ōmia q̄ ad bene beateq;
viuendū ꝯferūt· q̄ ad verā felicitatē ꝯducūt· ⁊
ut paucis ōmia ꝯprehendā· id habet ꝓpriū reli
giosoꝝ vita· ut deo ꝓpinq̄or acceptiorq; ceteis
esse videat͛· qui em̄ inq̄t Apostol⁹· adhēr; deo:
vn⁹ spūs ē cū eo· Pl͛ā ⁊ Hiero⁹· fatet͛· melioēs
nō posse inueniri: q̄ꝫ q̄ in monasterijs ꝓfecerīt
Vn̄ et Aug͛· i libro de opib⁹ monachoꝝ· illos
sāctiores eē testat͛: qui a ꝯspectu hoim sepati:
paucis ad se p̄bent accessum· ſʒ deo ꝯtemplāt͛·
Quis em̄ dubitat qn̄ deserētes mūdū ⁊ tumul
tū seculi· ⁊ se a seculi oblcāmētis segregātes:
xpō ꝯformētur· ⁊ ab eo facili⁹ ꝯfortētur qd̄ lati
us ipe August· ꝓsequit͛ sup illud Apocalipsi;